Het Donderdagblad

Twee verhalen, vier kolommen en een eigen leesvolgorde.

De brug gaat weer open

De brug is dinsdag weer opengegaan, elf maanden nadat de rivier het middenstuk had meegenomen. De provinciale landmeter liep bij dageraad over het dek en verklaarde het veilig, de enige plechtigheid waar iemand om had gevraagd. Binnen een uur reed het verkeer eroverheen. Wat de elf maanden kostte, was niet het dek maar de twee pijlers eronder, elk vanaf de bedding opnieuw gebouwd terwijl het water eromheen stroomde. De aannemer telde negentien dagen verlies door het weer en geen enkele door het ontwerp. De oude

De oogst, streek per streek

De tarwe kwam tien dagen vroeg binnen en zwaarder dan iemand had verwacht, en de schuren van drie parochies zaten vol vóór de tweede week van augustus. Het was de droge juni, zeggen de telers, en de natte april daarvoor. Niet elk veld is het daarmee eens: het hoge land ten oosten van de heuvelrug verloor een derde van wat er stond door een wind die op één middag langskwam. De handelaren hebben hun prijs tot nu toe vastgehouden, wat niemand na de veilingen nog verwacht, en de molenaars vragen zich al af hoe de wintertarwe op

De oogst, streek per streek (vervolg)

zulke harde grond zal staan. Het stro is de andere helft van het verhaal: er is veel van, het is droog, en de mannen die het persen hebben naast hun eigen velden ook die van twee streken verderop gedaan. Twee van de grotere boerderijen hebben hun tweede snede twee weken uitgesteld in de hoop op regen. De weegbrug van de coöperatie is elke ochtend vanaf zes uur open en de rij om zeven is langer dan vorig jaar om negen.

De brug gaat weer open (vervolg)

toegangsweg blijft tot het voorjaar dicht, dus de vrachtwagens rijden nog om via de molen. De gemeenteraad vroeg om een voetpad aan de stroomopwaartse kant en moet op zijn beurt wachten. Intussen wint de bus vier minuten en heeft de school aan de overkant de bel teruggehangen waar hij vóór de overstroming hing. Niemand heeft nog gezegd wat er gebeurt met de noodoversteek stroomafwaarts, die meer kostte om open te houden dan om te bouwen en die de vissers graag zouden laten liggen waar hij ligt.